

Patienthistorie Jan Veidiksen

Der gik 27 år, indlæggelse på psyk. samt en mislykket operation før Jan kom i behandling for søvnapnø.

Efter en voldsom trafikulykke i 1971, hvor Jan Veidiksen kom alvorligt til skade og var sygemeldt i 9 uger, genoptog han sit arbejde som automekaniker. Et par måneder senere fik han en depression, hvor han stort set ikke kunne tage mig sammen til noget som helst i to år.

Jan fik det langsomt bedre, passede sit arbejde og byggede hus. Jan arbejdede på skiftehold, og derfor troede han og hans kone Rosa Veidiksen, at det var skifteholdsarbejdet, der bevirkede, at han var så træt og tit sad og faldt i søvn. Rosa syntes, det var pinligt at Jan ofte sad og nikkede og faldt i søvn, når de var på besøg hos venner, så ofte valgte hun at tage af sted alene.

Jan husker selv de år som at han gik på arbejde, kom hjem, spiste og gik i seng. Parret konsulterede diverse læger, psykologer, og psykiatere for at finde grunden til Jans træthed og hans depression, men alle mente det skyldtes en reaktion på trafikulykken. Midlet var i følge lægerne antidepressiver, der desværre ikke hjalp.

Jan konsulterede også sin læge grundet snorken. Det resulterede i, at han fik fjernet drøblen. Operationen havde desværre ingen virkning på Jans snorken, men den medførte uheldigvis, at han altid skal spise meget forsigtig. Jans forværrede tilstand gjorde at han til sidst ikke havde lyst at leve, og Rosa fik ham indlagt på Psykiatrisk afdeling. Her var han indlagt 10 uger uden at han fik det godt.

Da Rosa en gang tilfældigt over for Jans læge bemærkede, at Jan holdt op med at trække vejret, når han sov, blev lægen opmærksom på søvnapnø. Der skulle på grund af en fejl, dog gå 2 år før Jan fik foretaget en søvnregistrering, der viste at han led af en svær søvnapnø. Målingerne viste at Jan holdt vejret i flere minutter ad gangen. Det skulle gå 27 år fra Jan første gang oplevede problemerne til han kom i behandling. Allerede efter den første nat med CPAP-behandling oplevede Jan en stor forbedring. Lige siden har Jan og Rosa haft et langt bedre liv. Jan siger, at for ham var det bedste at få at vide, at han ikke var psykisk syg.

Både Jan og Rosa er lettet over at Jan har fået kræfterne tilbage og kan føre et normalt liv. De arbejder nu begge for at udbrede kendskabet til søvnapnø. Jan har i en årrække været næstformand i Dansk Søvnnapnø Forening, og Rosa påtager sig mange opgaver for foreningen.